

LBRIS

We know
books

PRINȚESA FLUTURE

Iulia Hasdeu

*Această ediție este realizată în parteneriat
cu Muzeul Memorial „B. P. Hasdeu” Câmpina*

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2024

Dar pentru Iulia

A scris poezii, nuvele, povestiri, teatru, comedii și tragedii. A cântat, a dansat, a râs, a alergat, și-a julit genunchii, a ascultat povești șoptite de mama ei sau împărtășite în șoaptă de o străbunică plină de taine.

Le povestea păsărilor, pisicilor, câinilor și zânelor nevăzute despre lumi pe care doar sufletul ei de copil matur putea să le descifreze.

A cules amintiri și trăiri câți alții într-o viață de optzeci sau nouăzeci de ani.

*Și-a urmat deviza până la capăt: **prin mine însămi**. Nu a vrut să fie doar fata unui tată celebru, a vrut să fie mai mult: ea însăși. **Unică**. Singură. O flăcără în furtună. Care a ars până la capăt. O cometă care apare o dată la mii de ani.*

*Ea a fost **Iulia** din neamul **Petriceicu Hasdeu**.*

Volumul de față este darul nostru peste ani pentru tânăra care a trăit cu intensitate fiecare clipă. Pentru tânăra care secundele adunate în minute deveneau prilej de a mai scrie ceva, de a mai lasa un desen, o schiță, un poem, un rând, un gând, un sunet devenit cânt pe clapele de pian.

*„**Prințesa Fluture**” adună doar câteva dintre povestirile scrise de **Iulia Hasdeu**.*

*Pentru unii „copii” mai mari născuți cândva, în alt secol, „**Prințesa...**” a fost cartea de pus sub pernă, de însoțit în visele fetelor aflate în căutarea prințului Viteaz.*

Cartea care a transformat fluturii din parcuri, din grădini și din poienile munților în posibile domnițe în căutarea iubiri sau în suflete diafane îmbrăcate în dor.

Este o carte pentru copiii de toate vârstele. Mesajele se descoperă treptat, cu sufletul și cu mărunțul gest de întoarcere în amintire.

*Ne dorim ca această nouă ediție a **Prințesei Fluture** să devină cartea de pus sub pernă și cheia către un tărâm aproape uitat pentru copiii de toate vârstele.*

A.D.

Câmpina, iulie 2024

CUPRINS

Fluierașul de os.....	9
Ghiocelul	17
Lăcomia	21
Trandafirul moșului.....	27
Prințesa Fluture.....	35

LEBRIS

We know
books

PRINȚESA
FLUTURE

Iulia Hasdeu

Fluierașul de os

Legendă românească

Afost odată o fetiță de zece ani care avea cosițe lungi și galbene ca spicul grâului și ochii ca albăstrelele. Gura ei era roșie ca o cireașă coaptă, iar dinții mai albi decât mărgăritărelul de pădure. Această fetiță era orfană și păzea o turmă de oi pe o colină din munții Carpați. O chema Păuna.

Păuna nu-și cunoscuse tatăl și nici mama și invidia copiii pe care-i vedea că-și îmbrățișează părinții și că-i drăgosteau cu alintări dulci, pe care ea nu le rostise niciodată. Însă Păuna îl iubea mult pe câinele ei, Negru, ținea la berbecii și la oițele sale și când era în vârful colinei, în colibă, ea nu se simțea nefericită.

Ceea ce o necăjea pe Păuna era că nu avea un fluier, un fluieraș drăguț de trestie, așa cum văzuse la păstorii vecini. I-ar fi plăcut mult să cânte și ea după ureche melodiile pe care le auzise sau cântece

LIBRIS

We know
books

compuse de ea fără să-și dea seama, murmurând tânguiri monotone ca să-și adoarmă mioarele. Încercase de nenumărate ori să-și facă singură un cimpoi sau un fluier, însă n-a știut cum trebuie să se apuce și nu-i reușea. Biata Păuna era tristă și în serile lungi de iunie cânta cu glasul limpede romanțe de-ale ei reluând mereu același motiv trist.

* * *

Într-o seară, pe când ea cânta astfel, așezată în pragul colibeii și privind stelele, iar câinele era culcat la picioarele ei, a văzut deodată o femeie îmbrăcată toată în alb, cu un văl enorm brodat cu aur și cu șiraguri aurite la gât. Femeia s-a apropiat de mica păstorită și s-a așezat lângă ea pe iarbă. Păunei i-a fost teamă la început, dar frumoasa femeie avea aerul blajin și privirea ei era mai caldă ca lumina lunii care arginta colina. În mâna dreaptă ținea un fluieraș de os.

— Sunt zâna ta ocrotitoare, spuse femeia. Eu sunt Cosânzeana, zâna munților. Toți păstorii mă iubesc și mă roagă să le îndeplinesc dorințele. De ce n-ai făcut și tu ca ei?

Vocea zânei i se părea Păunei mai melodioasă decât murmurul izvorului care șerpua la picioarele

LBRIS

We know
books

colinei, mai proaspătă decât adierea zefirului printre trestii ce se apleacă deasupra nufurilor de apă. Părul și răsuflarea ei răspândeau în văzduh un parfum suav ca cel al trandafirilor albi, ca de violete și de ghiocei.

Păuna îi răspunse:

— Cum te-aș fi putut chema când nici nu te cunoșteam?

— Ei bine! De aceea am venit eu la tine. Ți-am auzit cântecele și mi-au mers la inimă. Iată-mă! Am impresia că nu ești fericită. Ce-ți lipsește? Spune-mi!

Păunei nu-i mai era teamă deloc de Cosânzeana. Îi spuse:

— Îmi lipsesc destule lucruri. În primul rând, eu nu am mamă! Și tare mi-aș dori să am. Și apoi, nu am nici o soră sau un frate care să-mi spună „surioară” și pe care să-l pot îndrăgi. Dar m-aș împăca cu toate, dac-aș avea măcar un fluieraș simplu de os, așa ca acela pe care-l ții în mână, ca să pot cânta cu el toate melodiile care-mi plac și care îmi umplu inima.

Atunci zâna se aplecă spre mica păstoriță și buzele ei minunate atinseră ușor fruntea micuță și cosițele blonde ale Păunei.